

права други двама по-стари князе отъ одризкия домъ, именно Амадокосъ II, синътъ на споменѣтия горѣ Медокосъ или Амадокосъ I. и Берисадесъ, за рода на когото нищо не е извѣстно.

Атинянитѣ помислили, че сега най-сетнѣ е настанжлъ благоприятниятъ случай, да завладѣжтъ цѣлия Херсонесъ и да уреджтъ тракийскитѣ дѣла, както намѣржтъ за добрѣ, докато тримата претенденти се каратъ за прѣстола. Обаче извѣстниятъ вече Харидемъ, който билъ се оженилъ за сестрата на Керсоблепта и въ негово име управлявалъ одризката държава, напълно осуетилъ тѣхнитѣ надежди. Изпърво Харидемъ самъ повикалъ въ Хелеспонтъ атинския военачалникъ Кефисодота, и, когато този пристигнжлъ въ Перинтосъ да се съедини съ него, Харидемъ, като съюзникъ на Керсоблепта, съ конница и пѣхота нападнжлъ атинската войска, когато войницитѣ обѣждали, и избилъ мнозина отъ тѣхъ. Това враждебно поведение държалъ Харидемъ противъ Кефисодота прѣвъ цѣли седемъ мѣсеца, докато този като главнокомандующъ на атинскитѣ войски стоялъ въ Хелеспонтъ и най-сетнѣ го принудилъ да склучи съ него единъ унижителенъ договоръ, вѣлѣдствие на който Кефисодотъ билъ уволненъ, обвиненъ въ прѣдателство и осжденъ на голѣма парична глоба.

Въ сжщото врѣме Харидемъ сполучилъ съ прѣдателската помощъ на тракиеца Смикитионъ да улови Милтокитеса, старъ неприятель на Котисъ I. и приятель на атинянитѣ, извѣстенъ по вѣстанието си противъ Котисъ I. на 362. год. Когато Котисъ билъ убитъ, Милтокитесъ съ помощта на неговитѣ убийци събралъ наемна войска и съ нея превзель една часть отъ тракийското крайбрѣжие. Харидемъ, като уловилъ Милтокитеса, не го прѣдалъ на Керсоблепта за наказание, защото така Милтокитесъ щѣлъ да се избави живъ, тѣй като законътъ не позволявалъ на тракийцитѣ, да изпълнжтъ смъртно наказание върху свой сънародникъ. Заради това Харидемъ прѣдалъ Милтокита и неговия синъ на жителитѣ отъ гръцкия градъ Кардия въ Херсонесъ, които изпърво умъртвили сина прѣдъ очитѣ на баща му и сетнѣ фърлили и тогози въ морето.

Тази жестокость възбудила въ тракийцитѣ гнѣвъ и негодуванье противъ Харидема и Керсоблепта и станжла причина, да се съединжтъ другитѣ двама претенденти за война противъ Керсоблепта. Воденьето на тая война било повѣрено на Атенодоросъ, началникъ на наемнитѣ войски и шурей на Берисадесъ. Този склучилъ съюзъ съ атинянитѣ и докаралъ Керсоблепта въ такова безизходно положение, щото този билъ принуденъ да склучи договоръ, въ силата на който тримата тракийски князе отстжили на атинянитѣ цѣлия Херсонесъ, освѣнъ градъ Кардия, а останжлата Тракия раздѣлили помежду си. Споредъ това раздѣление Керсоблептесъ получилъ земята на истокъ отъ Хебросъ до околноститѣ на градове Бизантионъ и Перинтосъ, заедно съ градъ Кардия на Херсонесъ, слѣдователно нѣкогашнитѣ владѣния на Месадесъ и Севтесъ II. Амадокосъ взель вѣроятно поне една часть отъ Егейското крайбрѣжие между Маронея и Херсонесъ, а Берисадесъ вѣроятно получилъ западната часть съ Тракия до р. Стримонъ.